

Startside>Pengekrav>Småkrav

Den originale sprogudgave af denne side er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

kroatisk

Swipe to change

Småkrav

Kroatien

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

I Kroatien findes reglerne om småkrav i artikel 457-467 i den civile retsplejelov (Zakon o parničnom postupku) (Narodne Novine (NN, Republikken Kroatiens lovtidende), nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 og 70/19, herefter: ZPP), mens den europæiske småkravsprocedure ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (herefter: forordning nr. 861/2007) er reguleret af bestemmelserne i artikel 507.o-507.ž i ZPP.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Småkravssager ved lokale domstole vedrører tvister, hvor kravet beløber sig til højst 10 000 HRK.

I handelsretterne behandles sagerne efter småkravsproceduren, hvis kravet ikke overstiger 50 000 HRK.

Småkravsproceduren omfatter også krav, der ikke vedrører penge, men hvor sagsøgeren i stedet har accepteret at modtage et beløb på højst 10 000 HRK (lokale domstole) eller 50 000 HRK (handelsretterne) til fyldestgørelse af kravet.

Småkravsproceduren omfatter også krav, hvor genstanden for kravet ikke er penge, men levering af løsøre, hvis værdi ifølge sagsøgeren ikke overstiger 10 000 HRK (lokale domstole), eller 50 000 HRK (handelsretterne).

De gældende bestemmelser i forordning nr. 861/2007 finder anvendelse i europæiske småkravssager, hvis kravets størrelse ikke overstiger 2 000 EUR på det tidspunkt, hvor den kompetente retsinstans modtager anmodningsformularen, ekskl. alle renter, omkostninger og gebyrer.

1.2 Anvendelse af proceduren

Småkravssager behandles ved en lokal domstol eller en handelsret efter reglerne om saglig kompetence i artikel 34 og 34.b i ZPP. Småkravssager indledes ved at indgive et krav til den kompetente domstol, dvs. ved at indgive en begæring om fuldbyrdelse baseret på et officielt bekræftet dokument, der er oprettet for en notar, når der rettidigt er rejst en indsigelse, som kan antages til realitetsbehandling, mod en fuldbyrdeskendelse.

1.3 Blanketter

Formularer, andre anmodninger eller erklæringer indgives i form af et processkrift pr fax eller e-mail og anvendes kun i forbindelse med europæiske småkravsprocedurer efter forordning (EF) nr. 861/2007.

Der findes desuden ingen andre standardformularer til brug for indledning af småkravsproceduren.

1.4 Retlig bistand

ZPP indeholder ingen særlige bestemmelser om retshjælp i småkravssager. En sagsøger kan være repræsenteret af en advokat i forbindelse med en sådan sag.

Hvis betingelserne i lov om gratis retshjælp (Republikken Kroatiens statstidende, nr. 143/13 og nr. 98/19) er opfyldt, kan parterne opnå gratis retshjælp.

Oplysninger om den gratis retshjælpsordning i Republikken Kroatien findes på webstedet <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Regler for bevisoptagelse

I småkravssager skal parterne redegøre for alle de faktiske omstændigheder, som deres krav er støttet på, senest når de anlægger sagen eller indgiver deres svarskrift, og skal fremlægge alle nødvendige bevismidler til at underbygge sagens faktiske omstændigheder.

I småkravssager, hvor der er gjort indsigelse mod et betalingspåkrav, skal sagsøgeren - i et processkrift, der skal indgives til retten senest 15 dage regnet fra modtagelsen af kendelsen om, at betalingspåkravet annulleres, - redegøre for alle de faktiske omstændigheder, som kravet er støttet på, og fremlægge den relevante dokumentation med henblik på at underbygge sagens faktiske omstændigheder.

I småkravssager, hvor der er gjort indsigelse mod et betalingspåkrav, skal sagsøgte senest 15 dage efter modtagelsen af sagsøgerens processkrift, hvori sidstnævnte har redegjort for alle de faktiske omstændigheder, som kravet er støttet på, og har fremlagt den relevante dokumentation, redegøre for alle de faktiske omstændigheder, som taler til hans fordel, og fremlægge den relevante dokumentation med henblik på at underbygge sagens faktiske omstændigheder.

På det indledende retsmøde kan parterne fremføre nye faktiske omstændigheder og fremlægge ny dokumentation på den betingelse, at de ikke har haft mulighed for at gøre det som led i ovennævnte processkrifter.

Retten vil se bort fra nye faktiske omstændigheder og beviser, der fremlægges af parterne ved det forberedende retsmøde i strid med ovennævnte bestemmelse.

De almindelige bestemmelser i ZPP gælder for bevisfremlæggelse. I småkravssager kan beviserne derfor antage form af en undersøgelse, skriftlige indlæg, vidneforklaringer, sagkyndige erklæringer og udtalelser samt erklæringer fra parterne, idet retten tager stilling til, hvilke beviser, der skal lægges til grund for sagens afgørelse.

Yderligere oplysninger om bevismateriale og fremlæggelse af dokumentation findes under overskriften "[Bevisførelse — Republikken Kroatien](#)".

1.6 Skriftlig procedure

Småkravssager behandles skriftligt.

I småkravssager forkyndes stævningen altid for sagsøgte, mens retten i indkaldelsen til det indledende retsmøde bl.a. vil oplyse parterne om, at sagsøgeren vil blive anset for at have frafaldet sagen, hvis han ikke møder op til det indledende retsmøde, at parterne ikke kan påberåbe sig nye faktiske omstændigheder og ikke kan fremlægge yderligere dokumentation på det indledende retsmøde bortset fra i det tilfælde, der er angivet i artikel 461, stk. 6, i ZPP (hvis de ikke havde været i stand til at fremlægge dokumentationen i forbindelse med indgivelse af ovennævnte processkrifter), at den indledende procedure afsluttes på det indledende retsmøde, at hovedforhandlingen finder sted på det indledende retsmøde, medmindre dette ikke er muligt under de omstændigheder, der er beskrevet i artikel 461, stk. 6, litra a), i ZPP, og at afgørelsen kun kan anfægtes under påberåbelse af urigtig retsanvendelse og af en væsentlig tilsidesættelse af de processuelle regler i artikel 354, stk. 2, i ZPP, bortset fra artikel 354, stk. 2, nr. 3 i ZPP, dvs.:

- punkt 1 – hvis en dommer, som skulle erklæres inhabil ifølge lovgivningen (jf. artikel 71, stk. 1, punkt 1-6 i ZPP), eller som var inhabil ifølge en kendelse, eller en person, som ikke havde domsmyndighed, deltog i domsafsigelsen
 - punkt 2 – hvis der blev truffet afgørelse om kravet i en tvist, som ikke henhører under domstolens kompetence (jf. artikel 16 i ZPP)
 - punkt 4 – hvis retten i strid med ZPP har baseret sin afgørelse på bestemmelser, som parterne ikke kan godtage (jf. artikel 3, stk. 3, i ZPP)
 - punkt 5 – hvis retten i strid med ZPP har afsagt en dom på grundlag af en anerkendelse af kravet, en dom, selv om sagsøger har frafaldet kravet, en udeblivelsesdom eller en dom i et lukket retsmøde
 - punkt 6 – hvis parten i strid med forskrifterne, såsom hvis han ikke er blevet indkaldt, ikke har haft mulighed for at afgive forklaring for retten
 - punkt 7 – hvis retten i strid med bestemmelserne i ZPP har afslået partens begæring om at bruge sit eget sprog og alfabet under sagen og at følge sagen på sit eget sprog, og hvis parten har anfægtet denne afgørelse
 - punkt 8 – hvis en person, der ikke kan være part i sagen, deltog i den enten som sagsøger eller som sagsøgt, eller hvis en juridisk person ikke var repræsenteret som part af en fuldmægtig, eller hvis en umyndig part ikke var repræsenteret ved en værge eller juridisk stedfortræder, eller hvis en juridisk stedfortræder eller advokat reelt ikke havde den nødvendige rettergangsfuldmagt eller adgang til at foretage visse formelle retsskridt, såfremt der ikke efterfølgende gives bemyndigelse til procesførelse eller til iværksættelse af visse formelle processkridt
 - punkt 9 – hvis der er truffet afgørelse om et krav, der allerede er genstand for en tvist, en retskraftig dom, en retshandel eller transaktion, der kan sidestilles hermed på grundlag af særlige bestemmelser
 - punkt 10 – hvis sagen retsstridigt blev behandlet for lukkede døre og
 - punkt 11 i ZPP - hvis dommen er behæftet med fejl, således at det ikke er muligt - navnlig fordi præmisserne er uforståelige - at konstatere, om den er selvmodsigende, eller domskonklusionen er i strid med præmisserne, eller hvis den ikke indeholder nogen begrundelse for de relevante faktiske omstændigheder, eller hvis der foreligger uoverensstemmelser vedrørende de relevante faktiske omstændigheder mellem det, der er anført i dommen vedrørende indholdet af sagsakterne, eller de forklaringer, der er afgivet under sagen, og selve sagsakterne og referaterne.
 - Punkt 12 – hvis sagen er blevet afgjort *ultra petita*
 - punkt 13 – hvis der blev truffet afgørelse om et krav i en stævning, der var indgivet for sent, og den derfor burde være blevet afvist, jf. artikel 282 i ZPP
 - Punkt 14 – hvis sagen ikke blev forsøgt bilagt udenretsligt, før stævningen blev indgivet, og den derfor burde være blevet afvist
- Hvis partens bopæl eller hjemsted ikke er beliggende i Kroatien, og adressen er kendt, vil retslige dokumenter blive forkyndt i overensstemmelse med de EU-retlige regler, navnlig artikel 13 i forordning (EF) nr. 861/2007.

1.7 Dommens indhold

Da der ikke findes særlige bestemmelser om indholdet af domme i småkravssager, finder de almindelige bestemmelser i ZPP anvendelse, nemlig artikel 338, som bestemmer, at en skriftlig dom er sammensat af en indledning, en domskonklusion og en række præmisser.

Dommens indledning består af: en angivelse af, at dommen afsiges på vegne af Republikken Kroatien, rettens betegnelse, en angivelse af dommerens for- og efternavn eller af retsformandens for- og efternavn, hvis flere dommere medvirker, den refererende dommers for- og efternavn, og de øvrige dommeres for- og efternavn, parternes eller deres repræsentanternes personnummer, bopæl eller hjemsted, sagsnummeret, datoen for retsforhandlingernes afslutning samt datoen for dommens afsigelse.

Dommens konklusion indeholder rettens afgørelse om enten at give sagsøgeren medhold i sin påstand eller at frifinde sagsøgte, rettens afgørelser af parternes eventuelle begæringer samt en fastsættelse af kravets størrelse, såfremt sagsøgeren får medhold i sagen, jf. artikel 333 i ZPP.

I præmisserne redegør retten kort for parternes påstande, sagens faktiske omstændigheder og den dokumentation, som parterne har fremlagt i sagen.

Retten vil navnlig angive de faktiske omstændigheder, som den anser for bevist, og nærmere redegøre for, hvilke beviser, den har lagt til grund for afgørelsen. Retten anfører specifikt, hvilke materielle bestemmelser den har anvendt ved sagens afgørelse, og angiver om nødvendigt sin stillingtagen til parternes standpunkter for så vidt angår sagens retsgrundlag, og til eventuelle begæringer eller indsigelser, som den ikke har begrundet i de kendelser, den har afsagt som led i sagen.

Præmisserne for en udeblivelsesdom, en dom støttet på anerkendelse af et krav eller en dom, der er afsagt efter, at sagsøgeren har frafaldet kravet, skal kun indeholde en begrundelse for disse domme.

1.8 Refusion af udgifter

Fordelingen af sagsomkostningerne i småkravssager afgøres efter de almindelige regler i ZPP, idet det præciseres, at den, der taber en sag i sin helhed, er forpligtet til at godtgøre modpartens og dennes rettergangsfuldmægtiges omkostninger.

Hvis parterne kun har fået delvist medhold i sagen, fordeles sagsomkostningerne forholds-mæssigt. Retten vil ved afgørelsen af spørgsmålet tage hensyn til, om sagsøgeren har fået medhold i sin principale påstand eller sine subsidiaire påstande, idet den også lægger vægt på, hvilke af parternes anbringender den har lagt til grund for afgørelsen.

Retten kan dog altid bestemme, at en af parterne skal godtgøre modparten bestemte omkostninger i medfør af artikel 156, stk. 1, i ZPP, idet det fremgår af denne bestemmelse, at en part - uanset sagens udfald - skal godtgøre modparten de omkostninger, som han eller hun har måttet afholde som følge af omstændigheder, der må tilregnes førstnævnte.

Hvis parterne begge har opnået delvis medhold i sagen, kan retten bestemme, at hver part bærer sine egne omkostninger, jf. artikel 156, stk. 1, i ZPP.

Retten kan bestemme, at en part skal godtgøre modparten alle de omkostninger, som vedkommende og dennes rettergangsfuldmægtige har afholdt, hvis førstnævnte kun har fået medhold i en ubetydelig del af sin påstand, og han ikke selv har haft nogen omkostninger af betydning.

Den pågældende skal desuden - uanset sagens udfald - godtgøre modparten de omkostninger, som han eller hun har måttet afholde som følge af omstændigheder, som han bærer ansvaret for.

1.9 Klagemulighed

De almindelige bestemmelser i ZPP gælder for iværksættelse af appel. Parterne kan følgelig appellere domme og kendelser i småkravssager inden for en frist på 15 dage regnet fra datoen for meddelelsen af dommen eller kendelsen.

En dom eller kendelse i en sådan sag kan kun appelleres under påberåbelse af, at der foreligger en urigtig retsanvendelse eller en væsentlig tilsidesættelse af de processuelle regler i artikel 354, stk. 2, i ZPP, bortset fra artikel 354, stk. 2, nr. 3, i ZPP.

Sidste opdatering: 06/02/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.